Ik ben Liesbeth en mijn familienaam is Rumpt, maar eigenlijk besta ik niet, want de gemeente kan mij geen kopie van mijn geboorteakte overhandigen, want bij aanvraag kreeg ik een uittreksel uit het bevolkingsregister met geboorteplaats Semarang, zonder het bijbehorende Nederlands Indië. Een beetje slordig, want menigeen zal je niet kunnen vertellen waar Semarang ligt en zeker niet weten over de bijzonderheid van Ned. Indië.

Waarom sta ik hier, mij kwetsbaar opstellend om van 5 minuten democratie gebruik te maken? Kwetsbaar, omdat ik mij hier niet thuis voel en ik vraag mij af of u dat kunt voelen? Niet beredeneren, maar voelen wat het doet met een mens van 75 jaar, die pas vanaf haar 8e jaar in Nederland woont en na 67 jaar denkt: **De maat is vol.**

Die zich afvraagt:

Hoe lang kan de kruik te water gelaten worden voordat deze barst?

Waar is het gezond verstand gebleven?

Gezond verstand zit niet alleen in het hoofd, maar dat is voelen met je hart en je dan afvragen:.

.

- Klopt dit?
- Is dit goed voor de mensen van deze stad die ik behoor te vertegenwoordigen?
- Wat gaan al die maatregelen, wetten die ons opgelegd worden voor hen doen?
- Wat zijn de consequenties?
- Wil ik die dragen?
- Hoe zit het met mijn verantwoordelijkheidsbesef?
- Wat houdt bv de Wet op de Leegomgeving precies in?
- Burgerparticipatie. Hoe geven we daar invulling aan en wat verwachten die burgers van ons?

Van dit laatste ga ik u een voorbeeld geven.

In 2021 is het burgerinitiatief De Eetbare Stad BoZ van de grond gekomen via de inzet van een Brammer die aangetrokken was door de gem. BoZ om burgerinitiatieven op te starten.

Ik ben erbij betrokken geraakt omdat zij mij al eens was tegengekomen bij mijn inzet voor Food4Bees dat in leven geroepen was naar aanleiding van het jaar van de Biodiversiteit (2010), waarbij ik naar voorbeeld van Tilburg een plukroute in BoZ van de grond wilde krijgen. Alle betrokkenen, gemeente, Stadlander en Rabobank vonden het een mooi idee, maar toen er geld voor op tafel gelegd moest worden …

U snapt het al.

In 2022 hebben we met de Eetbare Stad dankzij een subsidie van de provincie, een bijdrage van de gemeente BoZ en de medewerking van de firma Verbeek een project uitgerold genaamd: **BabyBoom**, waarbij alle nieuwgeborenen in 2022 bij aanmelding via een flyer in het gemeentepakket konden worden aangemeld voor een appelboompje, Bio Elstar. Dit werd een groot succes.

In 2023 hebben we een groots Appelfestival georganiseerd voor de nieuwe ouders en hun kinderen, maar ook voor de buurt rond het Amaliapark waar het festival gestalte had gekregen. Ook B&W en de gemeenteraadsleden waren uitgenodigd. Wij hadden namelijk het voornemen om aan de 3 A's, Ansjovis, Asperges en Aardbeien een 4e A toe te voegen de A van Appel en elk jaar een appelfestival te organiseren.

De belangstelling vanuit de gemeenteraad was oorverdovend stil. Eén gemeenteraadslid was er met haar kind.

Inmiddels is de Eetbare Stad BoZ ter ziele bij gebrek aan vrouw/mankracht.

Waar wil ik naartoe?

Ik zou willen dat we van een Fopdemocratie toegaan naar een echte democratie.

Dat de ons ten dienste moeten staande volksvertegenwoordigers werkelijk met de voeten in de klei gaan staan en niet alleen hier komen zitten en hun presentiegeld opstrijken.

Ik snap waar de meeste gemeenteraadsleden tegenaan lopen en dat is gebrek aan tijd en de overweldigende massa papieren die ze toegespeeld krijgen van het ambtelijk apparaat. Ik ben koerier geweest en heb een aantal keer dikke enveloppen gekregen, om 17:00 uur, die bij de raadsleden afgegeven moesten worden vanwege de raadsvergadering diezelfde avond.

Maar toch, de verkiezingen komen eraan, niet zozeer voor de gemeente, maar toch valt er al een SP krantje in de brievenbus.

Er gaan weer allerlei mooie beloftes uitrollen, maar wat ik vind dat eigenlijk zou moeten gebeuren in BoZ is, dat alle partijen bij elkaar moeten gaan zitten en de plannen van B&W en het hele ambtelijke apparaat in kaart moeten brengen. Om vervolgens een plan te bedenken om de echte democratie, namelijk de bevolking betrekken bij de besluitvorming, handen en voeten te geven.

Beleg bijeenkomsten per wijk en ga dan niet je partijpraatje houden, maar informeer de bevolking omtrent de plannen die over hen uitgerold gaan worden, voordat ze al in een beslissende fase zijn beland en er alleen nog maar met protesten en WOO verzoeken op gereageerd kan worden.

De bevolking is echter al zo murw dat ze alles maar over zich heen laten komen.

Die AZC’s echter zitten in de kruik die al te lang te water wordt gelaten.

Op een lijst die ik in handen heb gekregen staan er 113 verspreid over Nederland. Ik heb daarin kunnen constateren dat bij de bestaanden bv Hellevoetsluis niet is opgenomen, misschien omdat ze daar op een boot

zitten. Ook bij de nog te verwachten was BoZ niet opgenomen. Hoeveel meer niet?

Er zijn echter veel meer opvanglocaties, zoals hotels en recreatieterreinen, wel meer dan 300.

Onze identiteit staat onder druk. Blijf aub voelen wat dit met ons doet.

--